

Matouš Horčíčka, *Ústavní systém Islámské republiky Írán: historie, teorie, praxe*, bakalářská práce FF UK, 2019, 64 stran. Oponentský posudek.

Matouš Horčíčka si v bakalářské práci vytyčil obtížný cíl analýzy ústavního systému islámské republiky Írán v jeho historicko-formativní, teoretické a praktické rovině. Vzhledem k současné roli Íránu ve světové politice i globální islámské společnosti jde o téma značně aktuální. Volbou tématu i dobře skloubil svůj odborný zájem právníký a blízkovýchodní.

Práci rozčlenil na tři rozsahem nerovnoměrné kapitoly, v nichž si stanovil ambiciózní cíl zasadit ústavní vývoj do historického kontextu, popsat obsah ústavy a předestřít paradoxy, otázky a problémy, s nimiž se íránský ústavní systém potýká (p. 9). Je zřejmé, že takto koncipované téma je značně rozsáhlé pro rozsah bakalářské práce a notně s sebou nese řadu problémů, především vyjádřených zkratkovitostí zpracovaných problémů (např. podkapitola 2.1), vágností (2.2.2. – článek 1) a nezodpovězenými otázkami (2.2.3). Doporučoval bych zaměřit se na ně v diskuzi při obhajobě.

První kapitola rozčleněná jako všechny ostatní na řadu podkapitol je postavená především na literatuře a soustředí se na historický vývoj ústavnosti na íránském území íránského území. Horčíčka je silný především v historické a sekulárně právní části, naopak by textu více slušelo zapracovat na islámských vlivech (nejen Chomejního) na ústavu. Druhá kapitola představuje popis a částečný rozbor textu íránské ústavy, jež vychází především z anglických překladů. Tato část by si zasloužila zakomponovat rozsáhlý poznámkový aparát, čtenář často neví, o co svá, často kategorická, tvrzení nebo výchozí teze pro analýzu Horčíčka opírá. Ve třetí, textově nejkratší části, se autor věnuje několika vybraným problémům, kdy docházelo k rozporům mezi textem ústavy a její aplikací. Zde není zcela zřejmé, na základě jakých kritérií došlo k selekci vybraných problémů. Všechny tři části propojil v adekvátním závěru.

Práce je doplněna úvodem, v němž autor definoval svou metodu a metodologii, přiměřeně zvolenou pro tento stupeň studia. Provedl i kritiku základní použité literatury a pramenů. Zde mi schází některé další knihy a články, které se íránskou ústavou a její aplikací a východisky podrobně zabývají, např. kniha A. Schiraziho *The Constitution of Iran: Politics and the State in the Islamic Republic* nebo přehledová kapitola Z. Miri-Hosseina *Sharia and National Law in Iran*. Právě použití odborných studií a nejen prací syntetické povahy by pomohlo některé části textu oživit.

I přes výše uvedené kritické výhrady, Matouš Horčíčka prokázal, že je schopen samostatné odborné práce a schopností a dovedností vyžadovaných při zpracování bakalářské práce, např. volba a vymezení tématu a teze, samostatnou práci s prameny a literaturou, použití pramenných jazyků či způsobilost k provázání odlišných metodologií, zde právnícké a historicko-religionistické. Stylisticky je patrné, že autor urazil značný kus cesty, nicméně ještě má rezervy, které nepochybně dožene v navazujícím studiu, rovněž má mezery i v prepisech jiných jazyků než perštiny. Práce však bezpochyby splňuje požadavky standardně kladené na tento typ prací, **doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnotit stupněm velmi dobře.**

Praxe dne 4. září 2019

Josef Ženka